

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 48Ek/1470/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118351884
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Bučko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118351884.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: DOMING, s.r.o., IČO: 35 790 768, so sídlom Nejedlého 51, 841 02 Bratislava-Dúbravka, právne zast. RASLEGAL, s. r. o., IČO: 36 855 561, so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, proti povinnému: G.. D. Y. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. 6, 841 02 Y.-I., právne zast. BUZINGER & PARTNERS s.r.o., IČO: 47 253 401, so sídlom Námestie Martina Benku 15, Bratislava o vymoženie 800,60 Eur s prísl., o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vedenej u súdneho exekútora JUDr. Bohumil Kubát, so sídlom Obchodná 7, 811 06 Bratislava, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 360EX 282/18, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.
- II. Oprávnený má voči povinnému n á r o k na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 42,60 Eur.
- III. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 11.10.2018 domáhal od povinného vymoženiu trov pôvodného konania vo výške 800,60 a trov exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 22C/22/2012 zo dňa 19.03.2018, právoplatné dňa 25.06.2019 a vykonateľné 29.06.2018.
2. Poverením zo dňa 23.10.2018, č. ECLI:SK:OSBB:2018:6118351884.1, súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Bohumila Kubáta, so sídlom exekútorského úradu Obchodná 7, 811 06 Bratislava, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 360EX 282/18.
3. Súdny exekútor doručil Upovedomenie o začatí exekúcie povinnému dňa 04.12.2018 (doručenka). Dňa 18.12.2018 bol súdnemu exekútorovi v zákonnej 15 dňovej lehote doručený návrh na zastavenie exekúcie ako vyplýva z pečiatky exekútorského úradu a Žiadaoti o rozhodnutie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.01.2019. Vo svojom stanovisku súdny exekútor okrem iného uviedol, že v exekučnom konaní sa uskutočňuje nútený výkon judikovaného nároku oprávneného a nerozhoduje sa v ňom o dôvodnosti resp. výške nároku oprávneného. Má za to, že exekučné konanie bolo začaté oprávnene, nakoľko exekučný súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a listinných dokladov vydal dňa 23.10.2018 poverenie na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor uviedol, že dňa 21.12.2018 požiadal oprávneného o vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.
4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol nasledovné skutočnosti. V bode 1. uviedol, že uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 19. marca 2018, ktorým súd priznal trovy konania je v zrejmom rozpore so zákonom, a to na podklade nepravdivých a zavádzajúcich informácií poskytnutých oprávneným a v rozpore s jeho vlastnou judikatúrou v obdobných veciach. Uviedol napr. uznesenie

Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 23C/208/2009 -219 zo dňa 17. júla 2013, ktoré sa malo týkať v podstate identickej právnej veci s rovnakými účastníkmi konania a rovnakým predmetom. Povinný uvádza, že toto rozhodnutie považuje za zjavne svojvoľné. Uvádza, že týmto rozhodnutím a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený princíp právnej istoty, ďalej základne práva povinného, a to najmä právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ďalej povinný uviedol skutočnosť opisujúce pôvod sporov vedných medzi ním ako povinným a oprávneným ako správcom bytového domu, ktoré pramenili v odmietnutí povinného dať nainštalovať vo svojom byte pomerové rozdeľovače tepla. Ďalej povinný uviedol, že v nasledujúcom texte sú uvedené skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru sú dôvodom, podľa ktorých má byť exekúcia zastavená podľa § 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. V bode 1.1, ktorý povinný označil ako námietku nedostatku procesnej subjektivity uviedol, že uznesenie Okresného súd Bratislava IV sp.zn. 22C/22/2012, že uvedené uznesenie priznáva trovy konania spoločnosti DOMING, s.r.o., hoci tento subjekt nemá procesnú subjektivitu, a teda ani spôsobilosť byť účastníkom predmetného súdneho konania, resp. stranou sporu. Podľa názoru povinného podľa ustanovenia § 8b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, bola táto spoločnosť oprávnená vystupovať len ako zástupca vlastníkov bytov a nebytových priestorov, nie ako účastník konania (strana sporu). Povinný ďalej uvádza, že Zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v ustanovení § 8b ods. 1 priznáva procesnú subjektivitu v konaní pred súdom dotknutým vlastníkom bytov a nebytových priestorov, nie správcovi bytového domu, ktorý je oprávnený v súdnom konaní vystupovať len ako zástupca vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Uvádza, že spoločnosť DOMING, s.r.o., nikdy nemala spôsobilosť byť účastníkom predmetného súdneho konania (procesnú subjektivitu), a preto nemá ani spôsobilosť byť účastníkom tohto exekučného konania (teda nemôže byť oprávneným). Neexistencia procesnej subjektivity bola i skutočným dôvodom prečo v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 22C /22/2012 vzala táto spoločnosť návrh na začatie konania (žalobu) v celom rozsahu späť. Podľa povinného bolo uznesenie sp. zn. 22C/22/2012 z 19. marca 2018 vydané v rozpore so zákonom, keďže ním súd priznal nárok na náhradu trov osobe, ktoré nemala procesnú subjektivitu. Na podporu svojich tvrdení povinný uviedol rozhodnutia ústavného súdu. Uviedol, že ani v exekučnom konaní súd nesmie postupovať mechanicky a formalisticky, tým že umožní nútený výkon v prospech oprávneného, ktorý nemá procesnú subjektivitu. Povinný uvádza, že uznesenie Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 22C/22/2012 - 162 z 19. marca 2018 pre zjavný rozpor so zákonom nie je spôsobilým exekučným titulom. Uvedené uznesenie súdu nie je vykonateľné po materiálnej stránke, pretože oprávnenému priznáva procesnú subjektivitu v zrejmom rozpore so zákonom. Oprávnený preto z materiálneho hľadiska nemá ani spôsobilosť byť účastníkom exekučného konania. Preto má exekučný súd podľa názoru povinného v súlade s ust. § 61k ods. 1 písm. d) a § 200 prvá veta Exekučného poriadku v spojení s § 62 a 161 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku exekučné konanie zastaviť. V bode 1. 2 označenom ako námietka výkonu práv v rozpore s dobrými mravmi povinný uvádzal skutočnosť ako to, že oprávnený mal v súlade s dobrými mravmi poskytnúť súčinnosť pri plnení dlhu t.j. oznámením čísla bankového účtu atď. Povinný navrhol aby mu bola poskytnutá ochrana pred zjavne šikanóznym uplatňovaním práva a súd exekúciu zastavil. V bode 2. nazvanom ako sťažnosť pre nezákonný postup súdneho exekútora povinný uviedol, že súdnym exekútorom boli povinnému neoprávnené zablokované sumy v troch bankách vo výške celkom 3 568,62 Eur, t.j. vo výške viac ako trojnásobku celkového vymáhaného nároku povinného. Uviedol, že takýto postup je zo strany súdneho exekútora zrejme neprimeraný a je v rozpore s Exekučným poriadkom. Navrhujú súdu aby súdneho exekútora požiadal o vysvetlenie podľa § 32 Exekučného poriadku. Taktiež navrhli aby súd využil svoje oprávnenie podľa § 218d ods. 2 Exekučného poriadku. V bode 3 nazvanom Záver povinný navrhol aby súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol, exekúciu zastavil a povinnému v súlade s § 199d ods. 2 Exekučného poriadku priznal náhradu trov Exekučného konania. Povinný ako dôkazy v návrhu označil: Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV sp.zn.. 6C /304/2013 -66 z 23. októbra 2013, Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV 6C/304/2013 -186 z 27. marca 2018, Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Co /638/2013-76 z 12. decembra 2013, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/67/2014 z 29.septembra 2016

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že tento pokladá za vecne a právne neopodstatnený a účelový. Podľa oprávneného nie je daný ani jeden z dôvodov podľa § 61k ods. 1 písm. a), b), c) a ani d) Exekučného poriadku. V bode I. s názvom Spôsobilosť byť stranou sporu 22C/22/2012 oprávnený uviedol, že povinný tvrdí, že oprávnený ako správca domu vykonávajúci správu domu podľa zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v platnom znení nemal spôsobilosť byť účastníkom konania sp. zn. 22C/22/2012, v ktorom bol vydaný

exekučný titul, resp. nemohol byť stranou sporu. Podľa neho je táto námietka nedôvodná a účelová. Oprávnený uvádza, že podmienky konania skúma súd v každom štádiu základného konania, čo nepochybne spravil aj Okresný súd Bratislava IV v konaní sp. zn. 22C/22/2012. Oprávnený je ako právnická osoba procesne spôsobilým subjektom vystupovať v súdnom konaní ako strana sporu, nakoľko má samostatnú právnu subjektivitu (§ 61 CSP). Správca bytového domu je samostatným právnym subjektom majúcim vlastnú procesnú spôsobilosť a teda môže vystupovať ako strana súdneho sporu týkajúceho sa správy bytového domu. Oprávnený poukazuje na úpravu ust. § 8b ods. 1 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov účinného do 31.10.2018 (teraz ust. § 9 ods. 7 účinné od 01.11.2018) Oprávnený jednoznačne mal, resp. aj teraz má právo vymáhať vo vlastnom mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov ich pohľadávky vyplývajúce zo správy bytového domu. Svedčí o tom nielen priamo dikcia zákona č. 183/1992 Z.z. ale aj ustálená judikatúra súdov. Uviedli že súdna prax pristúpila k výkladu § 8b ods. 1 a 2 zákona č. 183/1992 účinného do 31.10.2018, tak že priznala správcovi ako zákonnému zástupcovi vlastníkov právo vymáhať na súde vo vlastnom mene pohľadávky vlastníkov bytov a nebytových priestorov vyplývajúce zo správy domu voči samotným vlastníkom, ako aj tretím osobám. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 180/2008 z 15.10.2009 a sp. zn. 3 Cdo 193/2014 z 06.06.2016, ktoré sa touto otázkou zaoberali a aktívnu legitimáciu správcu v týchto sporoch uznali. Oprávnený na podporu svojich tvrdení uviedol rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 5 Co 237/2013 z 18.02.2013 a tiež rozhodnutie Krasjského v Bratislave sp. zn 6 Co 471/2012 z 17.06.2013. Uvádza, že poukaz povinného na rozhodnutia vydané v konaní sp. zn . 6C /304/2013 je bezpredmetný, pretože ako vyplýva z tohto súdneho rozhodnutia, v predmetnom spore nevystupoval ako žalobca oprávnený vo vlastnom mene, ale ako priamy zástupca vlastníkov. Oprávnený nad rámec poukázal na skutočnosť, že procesnú spôsobilosť byť účastníkom konania (stranou sporu) už skúmal samotný Okresný súd Bratislava IV, ktorý v spore sp. zn. 22C/22/2012 počas celého konania konal s oprávneným ako procesne spôsobilým subjektom - žalobcom a nakoniec mu priznal aj náhradu trov konania v Exekučnom titule. Oprávnený má zato, že túto procesnú podmienku ako aj podmienky procesnej legitimácie nie je opätovne oprávnený skúmať exekučný súd. Oprávnený uviedol, že povinný mohol podať voči exekučnému titulu mimoriadny opravný prostriedok. Oprávnený uvádza, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať otázku súladu právnych predpisov Slovenskej republiky s právom Európskej únie a medzinárodnými zmluvami ohľadne odmietnutia montáže pomerových rozdeľovačov tepla. Podstatné je, že vymáhaná pohľadávka predstavuje súdom právoplatne priznanú pohľadávku z náhrady trov konania. Nejde o hmotnoprávny nárok vyplývajúci zo správy bytového domu, ktorý bol predmetom súdneho konania sp. zn. 22C/22/2012 vo veci samej. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda v danom prípade to, či a v akej výške mala byť oprávnenému priznaná náhrada trov konania. V bode II. s názvom dobré mravy a postup exekútora oprávnený uviedol, že oprávnený má judikovanú pohľadávku z exekučného titulu a teda oprávnený využil exekúciu na zabezpečenie núteného výkonu splnenia predmetnej povinnosti. Ak by povinný predmetnú pohľadávku uhradil riadne a včas nevznikli by mu trovy exekúcie. Oprávnený má zato, že exekútor postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku. V bode III. Záverečný návrh oprávnený vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, má zato že návrh na zastavenie exekúcie je v celom rozsahu nedôvodný a preto navrhuje aby súd návrh podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému priznal v zmysle § 199a Exekučného poriadku náhradu trov konania za vypracovanie tohto vyjadrenia.

6. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení k poukazu povinného na nezákonný postup súdneho exekútora uviedol, že v čase vykonania zabezpečovacích úkonov na bankových účtoch povinného súdny exekútor nemal vedomosť o disponibilnom zostatku na účtoch povinného, pričom v čase zisťovania majetkových pomerov bolo zistené, že na účtoch povinného sa nachádzajú finančné prostriedky v celkovej výške 1 164,34 Eur. Dňa 18.12.2018, po preukázaní zostatku na predmetných bankových účtoch povinného, boli zaslané príkazy na odblokovanie bankových účtov.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61l ods. 2 Exekučného poriadku na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

10. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Ide predovšetkým o tie skutočnosti, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu, čo znamená, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia tých skutočností, ktoré nastali až po jeho vzniku. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Pre pochopenie účelu exekučného konania je potrebné uviesť, že civilné konanie sa delí na základné (vyhľadávacie), v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu, a na vykonávacie (exekučné), v ktorom dochádza k uskutočneniu núteného výkonu subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, ak nebolo povinnou stranou splnené dobrovoľne. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v základnom konaní..

12. „Všeobecne platí, že exekučný súd je exekučným titulom, ktorým je rozhodnutie všeobecného súdu, viazaný a nemá oprávnenie tento exekučný titul vecne preskúmať. Oprávnenie vecne preskúmať exekučný titul a rozsah tohto prieskumu exekučným súdom závisí aj od druhu exekučného titulu.“ (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 663/2016 zo 7. 9. 2016).

13. Súd v prípade tohto návrhu na zastavenie exekúcie povinného konštatuje, že exekúcia sa vedie na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu vydaného Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 22C/22/2012. Procesné podmienky preskúmal už Okresný súd Bratislava IV v základnom konaní. Povinný podal proti tomuto exekučnému titulu sťažnosť, v ktorej sa domáhal preskúmania Uznesenia sp. zn. 22C/22/2012 zo dňa 19.03.2018. Sťažnosť proti tomuto uzneseniu vyššej súdnej úradníčky súd zamietol.

14. Pokiaľ ide o právnu subjektivitu oprávneného súd konštatuje že oprávnený je právnickou osobou zapísaný v Obchodnom registri Slovenskej republiky ako spoločnosť DOMIG, s.r.o. IČO: 35 790 768.

15. Procesnú subjektivitu má ten subjekt práva, ktorý vo sfére práva hmotného disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti. Právnická osoba nadobúda spôsobilosť na práva a povinnosti svojím vznikom, t. j. spravidla konštitutívnym zápisom do príslušného registra (obchodný register, register nadácií, register občianskych združení a pod.).

16. Súd nemá povinnosť vyjadrovať sa ku všetkým skutočnostiam uvádzaných účastníkmi konania. Súd nad rámec svojej povinnosti poznamenáva, že spávca bytového domu ako oprávnený má procesnú spôsobilosť, ktorá znamená, že má právo samostatne vykonávať pred súdom procesné úkony. Táto spôsobilosť patrí osobe v rozsahu v akom má subjekt spôsobilosť na právne úkony podľa hmotného práva. Ako už najvyšší súd uviedol v rozhodnutí z 15. októbra 2009 sp. zn. 3 Cdo 180/2008 <<http://merit.slv.cz/3Cdo180/2008>> je správca aj po právnej úprave zákona č. 182/1993 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1993/182/>> Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vykonanej zákonom č. 268/2007 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/268/>> Z.z., účinnnej od 1. júla 2007, oprávnený pri výkone správy majetku vlastníkov bytov a nebytových priestorov v mene

vlastníkov, na účet vlastníkov vymáhať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 193/2014 z 06.06.2016). Aktívne vecne legitimovaným subjektom v sporoch o vymáhanie pohľadávok vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome je správca, ktorý za vlastníkov bytov a nebytových priestorov koná pred súdom.

17. Exekučný súd opäť pripomína, že procesná podmienka spôsobilosti byť účastníkom konania bola preskúmaná v základnom konaní vedenom po sp. zn. 22C/22/2012 Okresným súdom Bratislava IV. Exekučný súd nemá funkciu preskúmať právoplatné exekučné tituly vydané v základnom konaní všeobecným súdom a ani funkciu mimoriadneho opravného prostriedku.

18. Na základe zistených skutočností súd konštatuje, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadny dôvod podľa § 61k ods. 1 písm. a), b), c) alebo d) Exekučného poriadku, ktorý by bol dôvodom na zastavenie exekúcie. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

19. K otázke porušovania povinnosti exekútora ustanovených Exekučným poriadkom sa súdny exekútor vyjadril, tak že. Súd pripomína, že čase vykonania zabezpečovacích úkonov na bankových účtoch povinného súdny exekútor nemal vedomosť o disponibilnom zostatku na účtoch povinného, pričom v čase zisťovania majetkových pomerov bolo zistené, že na účtoch povinného sa nachádzajú finančné prostriedky v celkovej výške 1.164,34 €. Po preukázaní zostatku na predmetných bankových účtoch povinného, boli zaslané príkazy na odblokovanie bankových účtov vedených v: Prima banka Slovensko, a.s., Všeobecná úverová banka, a. s.. Ak sa povinný domnieva, že súdny exekútor porušil svoje povinnosti v vyplývajúce z Exekučného poriadku, môže dať podnet na vykonanie takejto kontroly na základe svojej vlastnej sťažnosti podľa § 218d ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 8 Exekučného poriadku.

20. Podľa § 218d ods. 2 Exekučného poriadku, kontrolu exekučnej činnosti možno vykonať na podnet súdu, na základe sťažností fyzických osôb a právnických osôb alebo na podnet prezidenta komory a iných orgánov komory alebo orgánov verejnej moci. Kontrola exekučnej činnosti sa vykoná vždy, ak o to požiada ministerstvo.

21. Oprávnený navrhol aby mu súd priznal v zmysle § 199a Exekučného poriadku náhradu trov konania v rozsahu 100% za vypracovanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199a ods. 1 Ex. por. „trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199d ods. 1. Ex. por., oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

25. Keďže oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu nevyčíslil výšku trov exekúcie oprávneného v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, exekučný súd musel pristúpiť k výpočtu trov exekúcie oprávneného v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 18.12.2018. Základ pre výpočet výšky základnej sadzby tarifnej odmeny je suma istiny vymáhaná v tejto exekúcii, t.j. suma vo výške 800,60 Eur, preto odmena za jeden úkon právnej služby v exekučnom konaní v zmysle § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky je 25,72 Eur. Trovy právneho zastúpenia oprávneného v exekúcii

v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú odmena za jeden úkon právnej služby v exekučnom konaní - vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky za miestne prepravné podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál). Spolu trovy právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú vo výške 42,60 Eur (odmena advokáta 1 x 25,72 Eur + režijný paušál za rok 2019 vo výške 9,80 Eur a DPH + 7,10 Eur).

26. Na základe vyššie uvedeného exekučný súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v sume vo výške 42,60 Eur, tak ako je to uvedené vo výroku II. tohto uznesenia. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá dodatok na túto sumu, ktorá sa bude vymáhať v exekúcii.

27. Povinný navrhol aby súd povinnému v súlade s § 199d ods. 2 Exekučného poriadku priznal náhradu trov exekučného konania.

28. Podľa § 199d ods. 2. Ex. por., povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

29. Predpokladom pre priznanie tejto náhrady je úspech povinného v tomto konaní, t. j. situácia, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie rezultuje v uznesení exekučného súdu o zastavení exekúcie. Vzhľadom na skutočnosť že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, teda povinný nemal úspech, súd náhradu trov povinnému voči oprávnenému nepriznal ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.